

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. III. Quid censendum de prætensa Schismaticorum sanctitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

Chrysoft.
in ep. ad
Ephes.
hom. 11.

His omnibus expensis concludit S. Chrysoftomus in hæc verba : *Nihil Deum æquè irritat, atque divisam esse Ecclesiam. Etiam si bona fecerimus innumerabilia, non minores, quàm qui ejus corpus discindunt, poenas dabimus. Tremenda iis sententia, qui non, quantum rei gravitas exigit, abhorrent à Schismate.*

§. III.

Quid censendum de prætensa Schismaticorum sanctitate.

PRætensam hanc sanctitatem nihil aliud esse præter larvatam hypocrisim, abundè ex jam dictis colligitur. Hac laude sectæ suæ Principes factio præstigiatrix honorare consuevit. Rectè Augustinus: *Præsertim Catholicos proba, ac sanctos esse probare demque poteris.* At quo minus dubites quàm vetus & obsoleta sit hæc fanatica, quâ Magistros palpant, adulatio discipulorum errantium, in memoriam dumtaxat revocare oportet impietatem Arii & Priscilliani infamiam, qui inter sanctos nihilominus à Sectatoribus numerati fuerunt. Quin & furiosum illum Dioscorum discipuli etiam hodie altarium honore dignantur: atque circumcellionum olim fanatici antesignani, postquam vexata crudeliter plebe, furtis latrociniisque se contaminaverant, appellari voluerunt *Duces Sanctorum*. In Bohemia Joannis Hus & Hieronymi Pragensis memoria, velut Sectæ martyrum erectis aris celebrabatur: atque olim in Gallia Calvinorumque Reformatorum sanctitas ubique resonabat. *Vita nostra*, dicebat solitâ Novatoribus modestiâ Calvinus, *castitatis, benignitatis,*

Optat. 1.3.
n. 4.

Libello ad
Francil-

tis, misericordia, continentia, patientia, modestia, & cujusvis virtutis exemplum esse potest. Protestantes titulum Beati Luthero tribuunt, eumque Minister Drelincourtius tertium Eliam vocat. Cranmerum Archiepiscopum Athanasio & Cyrillo comparant Anglicani. Noti sunt Jansenistarum & Quesnellistarum Sancti. Quis credat, auctores Schismatum atque Hæreseon eâ sanctitate, iisque virtutibus fuisse ornatos, quas tantopere buccinant ipsorum sequaces?

Esto tamen vera forent laudum præconia, quibus ornantur; num minùs propterea criminosi populorum seductores essent reputandi? Evidenter, inquit S. Augustinus, nihil prodest istis servare virginitatem, habere continentiam, eleemosynas dare; omnia illa quæ laudantur in Ecclesia, nihil illis profunt; quia conscindunt unitatem, id est, tunicam illam caritatis. Novatiani Schismatis participes erant Confessores quidam: nec tamen de carcerum tenebris ob Christi nomen toleratis egressi, in lucem Ecclesiæ, à qua mentis cæcitate & caligine Schismatis aberraverant, reverterunt, ut observat S. Cyprianus. Pelagius Monachus vitam ducebat austeram admodum, & quæ in exemplum exposita erat probitatis. S. Chrysostomus ex ipso exilii sui loco, brevi ante mortem tempore scribebat: De Pelagio monacho magno dolore affectus sum. Cogita igitur quot quantisque coronis digni sint, qui forti animo in acie steterunt, cum viros qui tam piè ac sanctè, tantaque cum tolerantia vixerunt, abripi, atque in fraudem impelli videamus. Augustinus quoque de Pelagio loquens, testatur quod sit casta vitâ, moribusque laudabilis. Vir, inquit, ut audio, 16.

cum Regem præfixo institutioni.

Tractatu
13. in
Joan. n. 15

Cyprian.
epist. 51.

Chrysost.
ep. 4. ad
Olympia-
dem p. 75
edit. Paris.

L. 2. de
peccat.
mer. &
remiss. c.

Ibid. l. 3. audio, Sanctus. Atque adjungit, eſſe ipſum,
 c. 1 & c. 3. ſicut eum qui noverunt loquuntur, bonum ac pra-
 Gennad. dicandum virum. Julianus Eclanenſis omnibus
 Catal. Vir. magni ac Sancti Epilcopi dotibus erat ſpe-
 illuſt. c. 3. ctabilis, excepta virtute omnium maxima, &
 debita ſcilicet Eccleſiae & Sedi Apoſtolicae
 Bernard. obedientia. S. Bernardus de Arnaldo de Bri-
 ep. 195. xia loquens, *Utinam, inquit, tam ſana eſſet
 doctrina, quam diſtricta eſt vita. Homo eſt neque
 manducans neque bibens, ſolo cum diabolo eſuriens
 & ſitiens ſanguinem animarum.... ſeminator diſ-
 cordiae, fabricator Schiſmatum, turbator pacis,
 unitatis diſviſor. Omnes hi Novatores, decep-
 tores erant tanto periculoſiores, quanto ſan-
 ctiores eſſe videbantur.*

Quamvis itaque auctores Schiſmatis tan-
 tam re ipſa mererentur laudem virtutis, quan-
 ta a factione fanaticae decorantur, non minus
 propterea cauſa caderent ante tribunal Dei:
 quos in ira ſua increpabit verbiſ Prophetae di-
 centis: *Quid niteris bonam oſtendere viam
 tuam ad querendam dilectionem, quae in ſuper &
 malitias docuiſti vias tuas, & in aliis tuis inventus
 eſt ſanguis animarum pauperum & innocentum?
 Et dixiſti: Abſque peccato & innocens ego ſum...
 Ecce ego iudicio contendam tecum. O terribile
 iudicium Schiſmatis auctori imminens!*